

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apis Argvmentosa P. Georgij Schrötelij

Schrötel, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1633

Rosa Mystica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46515](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46515)

lingua fatiscit. Imò S. Bernhardinus dicit, a tantam esse perfectionem Virginis, vt soli Deo cognoscenda referretur.

a Ser. 51. T. 2.

ROSA MYSTICA.

I.

Rosa, florum Regina, elegantia sua omnium oculos pascit, suaue fragrat, & varie medetur.

Idem nobilissimo modo præstat Beatissima Virgo. Albas & rubras communiter reperire est rosas. *Dilectus meus*, inquit illa, *candidus, & rubicundus.* Quin & ipsa Sponsa. b

Pulchritudo Virginis nostræ apparet in candore immaculatæ Conceptionis, perpetuæ Virginitatis, & virtutum omnium pulchritudine. Pulchra vt speculum; Pulchra vt luna; Pulchra & electa, vt Sol: Summa, tota pulchra

D 6 es a-

a Cant. 5.

es amica mea, & macula non est in te. *a*

Heu quam fordet respectu huius antiqua Virgo, de qua Sedulius canit;

Et velut in Spinis, mollis rosa, surgit acutis,

Nil quod lædat habet, matremque obscurat honore:

Sic Eux de stirpe, sacra veniente:

MARIA,

Virginis antiquæ facinus, noua Virgo piauit. *b*

Hoc elegantissime explicat S. Bernardus : *Eua*, inquit, *c Spina* fuit, *Maria*, *Rosa* extitit. *Eua Spina* vulnerando; *Maria Rosa*, omnium affectus mulcendo: *Eua Spina*, infigans omnibus mortem; *Maria Rosa*, reddens salutem. *Maria Rosa* fuit candida, per *Virginitatem*; *rubicunda* per *charitatem*; *Candida*, *Virtutem* sectando; *rubicunda*, *vitia* calcando; *Candida*, *affectum* purificando: *rubicunda*, *actum* carnalem mortificando;

Candi-

a Cant. 4.

b Lib. 2. Paschal. de miraculis Christi.

c Serm. de B. Maria.

Candida, Deum diligendo; rubicunda, proximo compatiendo.

2.

Rosa fragrat odore. Nonnulli flores pulchri sunt, nec tamen grato odore fragrant; imo quidam flores admodum pulchri ingratum odorem habent. His & frigidi Catholici, & hypocritæ assimilari possunt.

Fragrat autem, coram Deo, vitæ morumque honestas & probitas; Virtus inquam. Hoc sensu Apostolus dixit: *a Bonus Christi odor sumus in omni loco.* Id à suis requirere videtur Christus Dominus, quando dicit, sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

Fragrat etiam, coram Deo, Eleemosyna. Vnde & Apostolus Eleemosynam, à Philippensibus sibi missam, appellat odorem suauitatis, hostiam acceptam placentem Deo. *b*

D 7

Fra-

a 2. Cor. 2. *b* Philip. 4.

Fragrat & oratio coram Deo. id op-
 rat David: *Dirigatur Domine oratio mea,*
sicut incensum in conspectu tuo.^a

Ideo sacrificia Veteris Testamenti,
 cum grati odoris incenso offerebātur, vt
 Deo velut odor suavis placerent. Hinc
 quando Noe ex arca egressus, Deo sa-
 crificium obtulit, ait Scriptura, *odora-*
tusque est Dominus odorem suauita-
tis:^b quo loco Chaldaicus textus habet,
 suscepit Dominus cum beneplacito. Ita
 Sacerdotes Noui Testamenti, quotidie
 in Missa ad oblationem calicis orant, vt
 in conspectu Diuinæ Maiestatis, sacrifi-
 cium illud, pro totius Mundi salute, in
 odorem suauitatis ascendat.

Siue ergo huius nostræ mysticæ ro-
 sæ, Beatissimæ inquam Virginis vitæ
 sanctimoniam, siue orationes eius con-
 tinuas, omniumque Virtutum varia,
 specimina, ardentissimi cordis pia desi-
 deria, & gemitus spectemus, mire coram
 Deo.

^a Psal. 140.

^b Gen. 8.

Deo fragrauit, & merito etiam dicere possumus, quod odoratus sit Dominus in ea odorem suauitatis.

3.

Porro Rosa varie medetur. Quæ non aquæ ex balneo Mariæ, olea, pharmaca, electuaria, emplastra conficiuntur? Id Medicis & Pharmacopæis relinquo. Ita nostra Rosa Beatissima Virgo Maria quos morbos non sanat? Testantur id toto orbe Christiano, sacra in templis anathemata, quæ clamant tot millia hominum eius opem sensitse, vt non frustra audiat, Auxilium Christianorum, Consolatrix afflictorum, &c.

4.

Interim ô Naturæ mysterium. Ita in pretio hunc florem habendum natura ostendit, vt munierit eum horridulis spinis, contra olentem hircum & alias bestias, quæ dignæ hoc flore non sunt.

Admit-

Admittit tamen Apem argumentofam, vt mel inde conficiat; Scarabæum vero stercorebus affuetum necat. Heluidius, Nestorius, & plures alij Hærefiar-
chæ Rosetum hoc venenare, & deuastare conati sunt; omnes hi Spinis confixi interierunt. Cunctas hærefes sola interemisti, canit Ecclesia. Vel quia eum genuit, qui Lernæ inferorum ceruicem pressit; vel quia cunctis fidei defensoribus, & Ecclesiæ Doctoribus singulariter opitulatur, vt omnes hærefes perimant, & extinguant.

PIÆ CONSIDERATIONES.

I.

ADmirare opus Dei in hoc flore, Sanctissima inquam hac Virgine. lauda Dei sapientiam, bonitatem, qui hunc terrestrem Paradisum, Ecclesiam suam tam pulchro flore condecorare.

rare voluit. Contemplare vt niteat immaculata sua conceptionē, & plurimis alijs prærogatiuis. En quomodo erubescat hæc rosa, ad vocem Angeli, *Concipies.* turbatur, verecundatur, conscia voti Virginitatis.

Ecce quam subinde rubeat, & flagret amore Dei. Ecce quam se ex ramulo suo demittat, & humiliet. ancillam Domini se profitetur. Has virtutes imitare.

2.

Quando totus ares, & spiritualia pene desipiunt, ex hac Rosa, tanquam Apis argumentosa mel confice. hoc melle animam tuam recrea. Tota enim dulcis est; diffusa est gratia in labijs eius. mel & lac sub lingua eius.

3.

Et quia gratum quid spirat hæc Rosa, fruire hac fragrantia, in odorem vnguentorum eius curre. In plateis, in vijs publicis, toto vitæ suæ decursu, omnium morum honestate, sicut myrrha electa dedit.

dedit suauitatem odoris. Imitare vitæ puritatem, mansuetudinem; indue viscera misericordiæ, sis bonus Christi odor in omni loco, bonis exemplis & varijs Virtutum speciminibus alios attrahe, ad pietatem incita.

4.

Quin & pharmaca hinc confice, infirmitatibus tuis medere. Rosa hæc vitiatos purgat humores; & noxios refrigerat calores: fellisque amari temperat furores. Tu modo conare, ora, imitare, & magna solertia, ex hac dulcissima Rosa, succos salubres exprime.

5.

Ex roseto hoc, cauto vngue, reuenter carpe, rosas collige, sertum contexe, Virginem hanc honora, laudatissimo, & fructuosissimo in Ecclesia orandi modo; Rosarium inquam deuote percurre, meditando mysteria dolorosa, gaudiosa, gloriosa.

6.

Addo aliud consideratione dignissimum,

f
x
f
f
v
n
t
d
i
u
e
c
t
t
i
a
f
r
p
c

fimum, ipsis S. Ambrosij verbis: *a Surre-*
xerat, inquit, ante floribus immixta teneris,
sine spinis, rosa, & pulcherrimus flos, sine vlla
fraude vernabat: postea spina sepsit gratiam
floris, tanquam humane speculum preferens
vite, qua suauitatem per functionis sue, finiti-
mis curarum stimulis, sepe compungat: Valla-
ta est enim elegantia vite nostre, & quibus-
dam sollicitudinibus obsepta, vt tristitia ad-
iuncta sit gratia. Cum vnusquisque aut sua-
uitate rationis, aut prosperioris cursus suc-
cessibus sibi gratulatur, meminisse eum culpe
conuenit, per quam nobis in paradisi amoeni-
tate florentibus, spine mentis, animique sen-
tes iure damnationis adscripta sunt. Irrutiles
igitur o homo, licet, aut splendore nobilitatis,
aut fastigio potestatis, aut fulgore Virtutis,
semper tibi spina proxima est. Semper infe-
riora tua respice, super spinas germinas, nec
prolixa gratia manet. Breui vnusquisque de-
cursu etatis flore marcescit.

7.
 Spinis te arma. Nihil sibi. Mundus,
 nihil

a Lib. 3. hexa c. II.

80 LITAN. LAVRE T.

nihil caro, nihil dæmon de innocentia tua, & meritis decerpant. Resiste, arce impurum vnguem; aures, oculos, cor tuum spinis sepi. Appareat etiam in te aliquis pœnitentiæ rigor. Inter spinas, & tribulos tribulationum, vt rosa fulge. sustine Dominum.

L I L I U M I N T E R
S P I N A S.

Commode attexti potest Titulus hic, qui in sequentibus Litanijis habetur, propter quandam rei affinitatem. Sicut Liliu[m] inter Spinis, sic Amica mea inter filias. *a*

Per spinas peccata passim in S. Scriptura intelliguntur. Inter omnes ergo, qui in peccatis nascuntur, sola B. Virgo excipitur, quæ sine peccato concepta, & nata, sine peccatis vixit, & obijt.

Hinc Adam de S. Victore ita cecinit:

Salve

a Cant. 2.

Salve

Salve Verbi sacra parens,
Flos de spina, spina carens
Flos spineti gloria.

Nos spinetum, nos peccati
Spina, sumus cruentati,
Sed tu spinæ nescia.

Ex horrido maiorum suorum spine-
to B. Virgo nata est, sicut liliū inter
spinas. In Regia stirpe sua habuit mul-
tos impios, idololatrias, & magnos vtri-
usque sexus peccatores.

Vetus testamentum leges quidem
sanctas, sed asperas habuit, easque pluri-
mas. Synagoga, Scribæ & Pharisei, alli-
gabant onera grauia, & importabilia, &
in hominum humeros imponebant; &
de simili iugo conqueritur Petrus in A-
ctis, *b* quod nec Patres nostri, nec nos,
inquit, portare potuimus.

Ex hoc Spineto extitit tandem hoc
liliū, nitens puritate, & candore ani-
mæ, & odore sanctissimæ vitæ fra-
grans.

a Matth. 23.

b Actor. 15.

grans. *a* In spina tria notantur: Cito floret; cito arefcit, aculeis pungit. Ita peccatores cito florent diuitijs & rebus prosperis, in Virtutibus cito arefcunt, malis moribus iustos pungunt, maledicis inquam linguis, & persecutionibus varijs.

In Lilijs tria itidem obseruantur: *b* Aureus color in medio, candor floris, & odor eximius. Iusti intus fulgent, Dei amore succensi: foris nitent vitæ innocentia, Virtutibus fragrant, & sunt bonus Christi odor in omni loco.

Honorius ait, *sicut Sponsa Ecclesia est liliū inter spinas, hereticos, & falsos fratres; sic & anima fidelis inter spinas, iniustos scilicet & peccatores.*

Liliū inter spinas eminet coloris decore, & odore: Sicut iusti inter peccatores eminent, decore vitæ, & odore doctrinæ. Simul etiam spinas habent, austeritate vitæ, & mortificationibus carnis.

De

a Spina. b Lilia.

De Beatissima autem Virgine omnia in summa perfectione intelligenda: nitet enim vitæ sanctissimæ puritate: Virtutum omnium exemplis fragrat: tribulationibus tanquam spinis horrida, & exercitatissima. S. Bernhard. in Natiu. Mariæ. Dilectus pascitur inter lilia. apud Mariam vtique pascebatur, idque copiosius pro multitudine liliorum. An non lilia, Virginitatis decus, humilitatis insigne, supereminentia Charitatis? Erunt tamen & nobis lilia, quamuis inferiora valde. sed nec inter hæc dedignabitur pasci sponsus.

ORATIO.

Salve, O Regina cœlestium florum
Rosa, inter omnes speciosa, Salve ô
valde decora, quæ variarum Virtutum
pulchritudine, omnes nos in admirationem,
& amorem tui rapis: Ah quam
fragrant tuæ misericordiæ viscera.
Admitte, oro, solertem meam Apiculam,

culam, vt dulce sibi mel conficiat. Ne punge spinis, aut si pungis, amore tui confige. En & Apicula mea pungit, fudit cor tuum, illa materna viscera, mellitum amorem fugit. Ah recrea animam meam solatijs non omnibus notis: medere infirmitatibus meis, quæ quanta quanta es, saluberrimis succis plena es. Ah tempera noxios calores, & languores meos sana. Planta etiam Rosetum in corde meo, & impetra, vt cor meum modo vitæ puritate, & innocentia niteat, modo ex agnitione sui, & dolore de peccatis erubescat, & flagret amore tui, dulcissimique tui Nati. Fac vt sim quoque bonus Christi odor. in omni loco. fragrem exemplo & imitatione tuarum Virtutum. Sepi cor meum spinis, vt securus sim ab insidijs inimicorum meorum, & in medio spinarum, & variarum tribulationum, velut Rosa illibata, coram Deo, & hominibus fulgeam. Quæ in cœlis coronata triumphas in omnem æternitatem, Amen.

TVR.

a
ly
ri
&
qu
di
er
sp
co
bi
te
ar
D